

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Hanne Severinsen (V):

Under førstebehandlingen rejste Venstre en lang række spørgsmål. Noget af det, der har været allermost vigtigt for os i denne her omgang, har været spørgsmålet om ekspropriation.

Vi er glade for, at ministeren nu er kommet med nogle forsikringer, som viser, at man er helt opmærksom på, at der i Borris er et særligt tilfælde, hvor der næsten ikke er købt noget jord, og hvor det også er vigtigt – og jeg forstår på ministeren, at han også vil gøre noget ved det – at man får så hurtigt en procedure som muligt over for Told og Skat, så man virkelig kan få skaffet den erstatningsjord, der skal til, og at man også vil rapportere til udvalget, hvis man skulle skride til ekspropriation.

Vi har også efterhånden via nogle spørgsmål og svar fået så meget på plads, at man i den østlige del af åen vil gøre, hvad man kan for at retablere gydepladser og også – hvad jeg synes er positivt – bruge de lokale kræfter, som ved en masse om den gamle å. Jeg håber, at det så også betyder, at der virkelig bliver et tillidsfuldt samarbejde, når de her ting skal føres ud i livet.

Vi havde jo stillet nogle betingelser op i sin tid i beretningen. Vi kan se af disse mange svar, at man i hvert tilfælde vil gøre, hvad man kan for at sikre sig imod de ulykker, som man muligvis kunne komme ud for. Det bliver så dyrt, men hele spørgsmålet om en uvildig undersøgelse af alternativet er jo desværre ikke blevet til noget. Det kunne vi ikke samle flertal for.

Jeg synes, det er synd, fordi det efterlader sagen med en masse myter stadig væk. Og navnlig når man lokalt har kunnet se ude i Polterne, hvor godt man faktisk kan lave et vådområde for meget små midler og uden at lave det store gravearbejde, havde det været en undersøgelse værd, om vi kunne have fået noget a la Vejlerne for langt færre penge.

Selv om miljøministeren for tre år siden, da han var i ådalen sammen med Miljøudvalget, sagde, at hver en sten var vendt, må man nok konstatere, at de fleste sten er blevet vendt i de senere år, og det er vi da også godt tilfredse med. Vi havde gerne set, at endnu flere sten var

blevet vendt, men nu håber vi, at de mange løfter, som er indeholdt i de mange spørgsmål og svar, som vi har været igennem her i de sidste par måneder, også holder i virkelighedens verden.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Når jeg tager ordet, er det, fordi jeg godt vil imødegå fru Hanne Severinsens påstand om, at alternativerne ikke er belyst. Er der noget, der er belyst til bunds, er det den her sag.

Det fremgår også af de besvarelser, der ligger i stimevis, at de projektforslag, som er fremlagt, har fået en seriøs bedømmelse. Det, der er problemet med de alternative forslag, er, at de ikke lever op til målsætningen om genskabelse af et snoet åforløb, idet Skjern Å fortsat for en dels vedkommende vil løbe i en kanal, hvis man vedtager alternativet. Det er det, der er sagen.

Men det har vi diskuteret til hudløshed nu i 10 år, og nu er vi altså kommet til målstregen. Det, der er det positive i det, er, at vi nu er enige om, at vi skal have gennemført det her enestående naturprojekt, og at vi, som fru Hanne Severinsen sagde, selvfølgelig vil gøre alt muligt for at få frivillig tilslutning til det. Men det må ikke være sådan, hvis der er en enkelt eller ganske få vrangvillige lodsejere, at de så kan bremse hele projektet. Det er det, det går ud på.

Men jeg synes, vi har fået en rigtig grundig belysning af alle alternativer, og sådan skal det altså også være.

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti har givet et fyldigt betænkningssbidrag, og i det står der, at vi er meget, meget bekymrede over ekspropriationsparagraffen, som er kommet ind ved, at Skjern Å-projektet er et anlægsprojekt. Der er jo mange, som kan komme ud for at blive eksproprieret. Der står meget kønt og smukt en hensigtserklæring om, at det vil man helst ikke, men når det kommer til stykket, eksproprierer man jo. Det er det korte af det lange.

Så har jeg hørt ved samtaler med dem derovre, at staten ikke vil gå ind og købe, for det er alt for dyrt. Nu er priserne på landbrugsjorden jo steget på grund af Vandmiljøplan II osv., harmonikravene. Men man må da betale. Hvis man går ind og eksproprierer, må man betale den pris, det koster. Det er lodsejernes liv, det gælder. Det er deres ejendom; det er deres udkomme for fremtiden. Så derfor må man